

003 Nazwisko DU CHATEAU Imiona Stefan lat życia

004 Pseudonim

006 z domu Rodzice

008 Data urodzenia 1908 Miejscowość Syberia

010 Data śmierci 2.6.1999 Miejscowość Paryż

012 Pogrzeb/Spopielenie Adres Cmentarza Montmorency

..... Nr. grobu

026 Źródła: Nekrolog Dziennik Polski 9.6.1999

"Technika i Nauka" Ankieta

nr 69/1999 Lista Stowarzyszenia

..... Grodziska

..... Suchecitz

..... Inne

- 029 Wyznanie
- 030 Jednostka wojskowa
- 032 Rodzaj wojska
- 033 Stopień wojskowy
- 034 Odznaczenie
- 036 Zawód inżynier architekt
- 038 Tytuły naukowe
- 042 Instytucje
- 044 Obozy
- 046 Słowo kluczowe

Karta Rejestracyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

D.P. 5.6.1999 S.†P.

prof. STEFAN DU CHATEAU

inżynier architekt

syn Ziemi Hrubieszowskiej,

ur. 1908 r. na Syberii, zmarł 2 czerwca 1999 r. w Paryżu
Żołnierz września 1939 r. i Kampanii 1940 r. we Francji.

Odznaczony Krzyżem Walecznych.

Absolwent Politechniki Lwowskiej 1937 r.

Twórca wielu wybitnych budowli w wielu krajach.

Autor licznych publikacji naukowo-technicznych, laureat wielu nagród,
doktor honoris causa Uniwersytetu w Guildford w Wlk. Brytanii.

Po nabożeństwie w Polskim Kościele w Paryżu ,
w czwartek 10 czerwca 1999 r.

nastąpi pogrzeb na cmentarzu w Montmorency,
o czym zawiadamia pełna smutku

**RODZINA W KANADZIE, ANGII,
WE FRANCJI I W POLSCE**

*Inż. S. P. Du Chateau
(1908-1999)*

IN MEMORIAM

Stefan Du Chateau

*Technika i Nauka
nr. 69/1999*

Stefan Piotr Du Chateau urodził się 30 sierpnia 1908 roku w Solwyczegodsku na Syberii. Zmarł 2 czerwca 1999 roku w Paryżu.

Rodzina Stefana Du Chateau od półtora wieku była ściśle związana z Polską. Jego pradziad, również Stefan Du Chateau, był oficerem wojsk napoleońskich. Został ranny w kampanii rosyjskiej, podczas przeprawy przez Berezynę. Sądzą, że umrze i zostawiono go w kresowym dworze Platerów. Troskliwa opieka sprawiła, że doszedł do zdrowia, a następnie poślubił Annę Pawłowską. Osiedlili się w Warszawie, gdzie były oficer armii Napoleona uczył języka francuskiego. Jeden z jego synów, Wiktor Du Chateau, dziadek Stefana, został zarządcą majątku ziemskiego, a drugi brat Aleksander zakłożył aptekę w Hrubieszowie. Za działalność rewolucyjną Aleksander został aresztowany i zesłany na Sybir do Solwyczegodska, gdzie urodził się Stefan.

W wyniku amnestii ojciec Aleksander wrócił z rodziną do Polski i objął zarząd folwarków księcia Stefana Lubomirskiego. Stefan spędził młodość w

Hrubieszowie. Zdał maturę w Lublinie, a studia uniwersyteckie rozpoczął na wydziale architektury Politechniki Lwowskiej.

W 1939 r. wziął udział w kampanii wrześniowej. Przez Węgry, Jugosławię i Włochy dostał się do Francji i wstąpił do wojska polskiego w Partenay. W lipcu 1940 roku, podczas ofensywy niemieckiej, Stefan dostał się do niewoli niemieckiej i aż do marca 1945 r. przebywał w Oflagu IVD w Hayswerda, w obozie jeńców francuskich.

Po wojnie kontynuował studia w Ecole des Beaux Arts oraz w Institut d'Urbanisme, a w 1947 r. dla formalnego udokumentowania swych kwalifikacji architekta uzyskał dyplom w Polskiej Szkole Architektury przy Polish University College w Londynie, który później, w 1963 r., nostryfikował na Politechnice Gdańskiej, gdzie po wojnie znalazła się znaczna część jego profesorów ze Lwowa. Tytuł zawodowy architekta nie był we Francji oficjalnie uznawany. Stefan przez szereg lat pracował w różnych firmach francuskich. W Tubertalu zaczynał się specjalizować w dziedzinie konstrukcji rurowych, a ich rozwój i przyjęcie wśród architektów to główna zasługa Stefana Du Chateau.

Francuskie Ordre des Architects wpisało go na listę uznanych architektów dopiero w 1967 r., chociaż w 1953 r. otrzymał obywatelstwo francuskie. Rok ten był specjalnie ważny dla Stefana w jego karierze. W tym bowiem roku otworzył samodzielny Cabinet d'architecture de Plans et Projects d'Architecture. W 1967 r. poślubił w Paryżu Polkę, architektkę Krystynę Szeronos, absolwentkę Politechniki Warszawskiej. Krystyna zmarła w Paryżu w 1989 r.

Tymczasem Stefan uzyskał szereg patentów na różne systemy konstrukcji przestrzennych. Specjalnie popularne okazał się system SDC-trójkierunkowy (w 1957), system Pyramitec (1960), system Unibat (1968) i aluminiowy Spherobat (1982).

Warto podkreślić, że Stefan Du Chateau w swej długoletniej działalności jako

Zagraniczni uczestnicy sympozjum „Polacy Razem”. W środku inż. Du Chateau

inżynier architekt pozostawił po sobie ponad 200 konstrukcji przestrzennych w 27 krajach. W ostatnich latach swej aktywnej działalności Stefan uczestniczył w 133 konferencjach, w 22 krajach opublikował około 400 artykułów w dziewięciu językach. Za swą pracę uzyskał czy szereg wyróżnień i godności. Między innymi należy wymienić doktorat honoris causa Uniwersytetu w Surrey (1971), godność Pioniera Struktur Przestrzennych od Space Structures Research Centre przy Uniwersytecie w Guildford (1984), Grand Prix Spirale d'Innovation (1977), tytuł Kawalera i Order National de Merite (1998), honorowy tytuł profesora Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej (1994). W uznaniu zasług położonych w popularyzacji kultury polskiej i Hrubieszowa, Stefan Du Chateau otrzymał honorowe obywatelstwo miasta Hrubieszowa. W 1993 r. założył Fundację Kultury i Przyjaźni Polsko-Francuskiej imienia małżonków Du Chateau, z siedzibą w Hrubieszowie.

Warto również dodać, że Stefan założył w Paryżu Instytut Badań i Zastosowań Konstrukcji Przestrzennych im. prof. Le Ricolais (Institut Le Richolais), i pozostawał jego prezesem aż do śmierci.

Ze śmiercią Stefana Du Chateau straciliśmy jednego z najwybitniejszych inżynierów architektów, którzy walczyli przyczynili się do rozpowszechnienia na całym świecie idei konstrukcji trójwymiarowych.

Stowarzyszenie Techników Polskich we Francji straciło jednego z najwybitniejszych członków. Cześć Jego pamięci.

Opracował: Z. S. Makowski